

[Inge Fischer Møller.]

For mit eget vedkommende gjorde jeg under førstebehandlingen opmærksom på, at der var tale om et fornuftigt lovforslag. Jeg understregede dog, at det for mig var en afgørende forudsætning, at ingen borgere ville blive udelukket fra at få livsvigtig medicin af økonomiske grunde. Udvalget har om dette spørgsmål fået en redegørelse fra socialministeren, hvoraf fremgår, at den gældende lovgivning er tilstrækkelig til at sikre, at sådanne tilfælde ikke indtræffer.

Det har dog vist sig, at der er en mistel-ten, nemlig det højt besungne kommunale selvstyre. Pensionslovgivningens og forsorgs-lovens regler om ydelse af supplerende medicinhjælp åbner et ret vidt spillerum for den enkelte kommunes skøn. Jeg er på dette punkt tilfreds med socialministerens tilsagn om at udsende vejledende retningslinjer til kommunerne til sikring af en mere ensartet praksis. Jeg er sikker på, at socialministeren vil opfylde dette løfte, og agter i øvrigt at holde mig à jour på dette område efter lovens ikrafttrædelse.

Jeg anser det også for meget vigtigt, at sundhedsstyrelsen den 17. januar 1973 har nedsat et udvalg, der, som det så smukt hedder, skal

„redegøre for behovet for en statslig lægemiddelinformationsvirksomhed over for læger og eventuelt tillige andet medicinalpersonale.“

Jeg ville selv foretrække at formulere udvalgets kommissorium noget mindre neutralt. Udvalget skal simpelt hen stille forslag om det nødvendige indgreb mod den overhåndtagende aggressive reklame for medicinalindustrien.

Som nævnt kan jeg på socialdemokratiets vegne indstille lovforslaget til vedtagelse. Jeg lægger her vægt på, at indenrigsministeren og socialministeren over for udvalget har bekræftet, at lovforslaget vil kunne træde i kraft allerede den 1. april 1973.

Jeg håber, lovforslaget vil blive fulgt op af andre forslag, der kan bidrage til en kraftigere styring af medicinforbruget og en begrænsning af den hermed forbundne profit.

Jeg vil endelig takke ministeren for den redegørelse, vi har fået om lovforslagets forhold til EF-problematikken. Jeg må dog tilstå, at jeg ikke vurderer EF's forventede holdning til lovforslaget helt så optimistisk.

Skulle mine anelser vise sig at holde stik, går jeg ud fra, at ministeren til gengæld vil nægte at bøje sig for EF.

Formanden: Lidt mere ro i salen er ønskelig.

Lis Møller: Jeg kan, som jeg sagde ved første behandling af dette lovforslag, anbefale det på min gruppes vegne.

Jeg må blot beklage, at lovforslaget har skullet hastes igennem. Vi har haft 4 korte møder til at behandle det i. Vi er flere i udvalget, som har næret stor skepsis med hensyn til, om præparatlisterne kunne være færdigbehandlet fra sundhedsstyrelsens side til 1. april. Listernes udarbejdelse påbegyndtes i oktober, udvalget fik dem forleden. Det er uhyre vigtigt af hensyn til såvel patienterne og lægerne som apotekerne, at disse lister er rundsendt, når lovforslaget træder i kraft. Såvel indenrigsministeren som socialministeren har i samråd med udvalget forsikret, at ikrafttrædelsesdatoen er forsvarlig, så det må altså blive deres ansvar. Udvalgsmedlemmerne har påpeget, at de nærede betænkeligheder.

Udvalget har også, som det står i betænkningen, beskæftiget sig med lægemiddelinformationsproblematikken, men ikke i så høj grad, som jeg kunne have ønsket; det tillod tiden ikke. Læger og hospitaler får stort set al information om lægemidler fra medicinfirmaerne. Lægeforeningens egen medicinfortegnelse bygger også helt på oplysninger fra medicinalindustrien. Læger har brug for en udførlig og neutral lægemiddelinformation, og hertil hører også en sammenlignende vurdering af lægemidlerne. Jeg er ikke helt overbevist om, at lægemiddelin- dustrien er i stand til at løse opgaven, som består i at give en neutral, sammenlignende information. I Sverige udgiver socialstyrelsens komité for lægemiddelinformation en aktuel information til læger. De norske læger nyder også godt af denne information. Det undrer mig, at hverken lægeforeningen eller sundhedsstyrelsen har taget initiativet til at bearbejde den svenske information til dansk brug. Socialministeren har oplyst over for udvalget, at sundhedsstyrelsen den 17. januar i år har nedsat et udvalg, der skal redegøre for behovet for en statslig lægemiddelinformationsvirksomhed. Jeg har i udval-